

A Szellem Megkülönböztetése

Mennyei Atyánk, ki akarom fejezni, ha tudom, ezen a reggelen, azt, hogy hogyan érzek a szívemben Valaki iránt, a Szentek Legszentebbje iránt, aki lejött a földre, és, hogy megváltson egy bűnöst mint én magam. És én biztos vagyok, hogy ezek a lelkészek, akik jelen vannak, ugyanúgy érezhetnek ők is, hogy az a Te irgalmad által történt, hogy mi ennek a szövetségnek szolgálivá lettünk, amit Te az Ádám elesett fájával adtál. És mi itt vagyunk mareggel, Atyánk, semmilyen más okból összegyűlve, hanem csak, hogy ismerjük meg, és tanulmányozzuk-ismerjük meg, jobban mondva, az Isten akaratát és mit kell tennünk ahhoz, hogy Krisztust valósággá tegyük ezen nemzedék népe számára.

Tudva biztosan, hogy az Ítélet napján mi szemtől szembe leszünk hozva ezzel a nemzedékkel. És, lelkészek lévén, mi bírók leszünk. És az emberek amelyeknek beszélünk, és az ő állásfoglalásuk az Ige iránt amit mi hoztunk nekik, megfogja határozni az ő Örök rendeltetési helyüket. Azért, Uram, abban a napban mi egy bíró leszünk mellette vagy ellene a nemzedéknek amelynek mi prédikáltunk.

² Atyám, Istenem, kérlek, Jézus Neve által, ne engedj nekünk mondani egy szót sem amely téves lenne. De legyen nekünk őszinte szívünk és nyitott értelmünk, amellyel elfogadhatnánk a dolgokat amelyek a Tiéid, hogy képesek lennénk kimenni a mi különbözõ munkamezőinkre, mától, és—és legyünk jobban felfegyverezve a mi Teveled való találkozásunkból ezen a reggelen. Add ezt meg, Uram. Nem jönnél Te és lennél a mi szónokunk és a mi füleink, és a mi nyelvünk és a mi gondolataink? Engedd a szívem elmélkedését, az elmém gondolatait, mind azt ami van bennem, és benne ezekben a testvéreimben és testvérnőimben, hogy legyen az kedves a Te tekintettedben, Uram, hogy mi lehesünk úgy megelégedve és betöltve a Te Szellemeddel, a Te Jelenlétedből itt, hogy a helység válna... a helység, nem annyira az épület amelyben mi ülünk, hanem az épület amelyben mi élünk, váljon egészen egy Isten Dicsőségének felhőjévé. Hogy mi eltávoznánk innen ma reggel úgy megtöltve a Szent Szellemmel, hogy lennénk jobban elszántak hordozni az Üzenetet mint valaha előtte az életben a haldokló nemzedéknek amelyben élünk. Hallgass meg minket Urunk, és szólj hozzánk a Te Igédén keresztül, mert mi ezt a Te Fiad és a mi Megváltónk, Jézus Krisztus Nevében kérjük. Ámen.

³ Én szeretnék olvasni ezen a reggelen, egy—egy Irásrészt amely a Zsoltárokból található, a 105. Zsoltár. Csak egy részt kívánok olvasni. Ti akik lejegyeztétek ezeket az Irás részeket;

láttam sokat azokból; és mivelhogy mi lelkészek vagyunk és így tovább. Ez nagyon jó az Igét olvasni. (És, most, hánykor szoktak ők elmenni, tizenkétóra körül? Mit mondsz? Köszönöm.) 105. Zsoltár:

Ó adjatok hálát az ÚRNAK; hívjátok az ő nevét: ismertessétek az ő tetteit a népek közt.

Énekeljetek. Zengjetek zsoltárt neki; beszéljetek minden csodás munkáiról.

Dicsekedjetek az ő szent nevével: örvendezzen azoknak szívök, akik keresik az URAT

Keressétek az URAT, és az ő erejét, keressétek az ő orcáját szüntelen.

Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt; csodáira, és az ő szájának ítéleteiről;

Ó Ábrahámnak magva, az ő szolgálai, és ti Jákóbnak fiai, az ő választottai.

Ő az Úr, a mi Istenünk, az egész földre kihatnak az ő ítéletei.

Megemlékezett az ő szövetségéről mindörökké: ezer nemzedéknek parancsolt szavaira.

A szövetségről melyet kötött Ábráhámmal, és az ő Izsáknak tett esküvéséről.

És odaállatta azt Jákóbnak törvényévé, és Izráelnek örök szövetségül.

Mondván: Neked adom Kánaán földét, sors szerint való örökségetekül.

Mikor még alig néhány ember volt; igen, nagyon kevesen, és idegenek abban.

Mikor egyik nemzettől a másikhoz mentek, és egyik királyságból a másik néphez;

Nem engedte senkinek, hogy méltatlanul bánják velük; igen, Ő királyokat is megfenyített az ő kedvükért.

Mondván, Ne nyúljatok fölkentjeimhez, és az én prófétáimnak ne ártsatok!

⁴ Az Úr áldja meg az Ő Igéjének olvasását. Nekem van itt néhány Írás kiírva, itt valahol amire akartam utalni, talán útközben.

⁵ Kíváncsi vagyok, ma, ki lesz a következő Elnök? A választás közeledik, tudjátok. Ki lesz az Elnök ebben a következő időszakban? Mi lenne ha én tudnám? Csak egy van aki tudja, és az Isten. És mi lenne ha Isten kijelentené nekem, hogy ki lesz a következő Elnök, és itt állnék Phoenix-ben és mondanék egy jövődölést, hogy ilyen-és-ilyen ember lesz az

Egyesült Államok következő Elnöke? És ők azt papírra rögzítenék, és így tovább, és én eltalálnám azt pontosan. Az tökéletes lenne, és az egészen az lenne amelyet én megmondtam, hogy megtörténik. De mi jót tenne az? Mi jó van abban, bárhogyan, ha—ha én egy olyan dolgot tennék? Az újságok reklámoznák azt, és lehet az kimenne, ha egy ilyen személy tenne egy ilyen jövődölést és az igaz lenne, az összes újságok és magazinok tovább—tovább adnák azt.

⁶ De tudjátok, hogy Isten nem tesz olyan dolgokat, Isten nem használja az Ő erejét és az Ő ajándékait bolondságokért. Az fog lenni, bármely Elnök, az Elnök lesz. És tudva, hogy melyik lesz az Elnök most, az nem segítene nekünk egy fillért sem. Az nem tenne nekünk egy kis jót sem tudva, hogy ki lesz az Elnök. Tehát, azért, Isten nem teszi azokat a dolgokat úgy.

⁷ És azután, ha egy olyan jövődölést tettem mint az, és az megtörténik, és az újságok meg a magazinok közölték azt, azután az az én dicsőségemre lenne. Az emberek azt mondanák, “Nézzétek milyen egy nagy próféta Branham Testvér. Ő megmondta nekünk sokkal előtte mielőtt ez megtörtént pontosan, hogy ki lesz az Elnök.” És az az én dicsőségemre lenne. De Isten nem akarja. . . Ő nem érdekelt az én dicsőségemre működtetni dolgokat, vagy—vagy bármely ember dicsőségére. Ő érdekelt működtetni dolgokat az Ő dicsőségére, valamit ami haszonra fog válni.

⁸ Amint Pál mondta, “Ha nyelveken beszélünk és nincs magyarázó, mi jót tesz az? Mi magunkat dicsőítjük csak,” az az vagy “önmagunkat építjük.” Isten számára az vonalon kívül van. Isten Önmaga akar építődni. És mi nem keressük a magunk épülését, hanem, hogy mindennel amit cselekszünk Istent építsük.

⁹ Tehát azért, ezen a reggelen én hiszem, hogyha én tudtam hogy ki lesz ő és pontosan mikor lesz ő megválasztva, és óh, mennyi szavazattal lenne fölött vagy alatt, vagy bármi lenne, nem tenne egy csepp jót sem hogy elmondjam. Legjobb lenne a számomra csak csendben maradni ha én tudtam azt. Nem próbálva közzétenni azt, mert nem—nem lenne számomra ok tenni azt. Mert, az fog lenni, bárhogyan, és az nekünk nem sokat számít, hogy ki lesz az Elnök.

¹⁰ De, Isten, amikor az Ő ajándékait használja, azokat az Ő saját dicsőségére használja, és az Ő népének dicsőségére, az Ő Gyülekezetének dicsőségére, Krisztus Testének épülésére, és Isten Királyságának dicsőségére. Az az amiért adja Ő ezeket a dolgokat az Ő Gyülekezetében, amiért Neki vannak tanítói, prófétái, evangélistái, pásztorai. Azok a Gyülekezet épülésére és Isten dicsőségére vannak. A próféta nem azért van, hogy kimenjen és a világgal keveredjen és próbáljon egy ajándékot kapni mint ahogy Bálám tett, rohanni vagy—vagy pénzt húzni

ebből vagy valamit. Ha ő egy próféta, akkor ő Istent kell kinyilvánítsa a Gyülekezetnek és félre kell állnia a világ dolgaitól. Ez az egész Isten dicsőségére van!

¹¹ Most nekünk . . . és én azt gondolom, hogy ez egy jó dolog a mi számunkra, mint lelkészeknek, követni a mi utasításunkat, amikor ilyen dolgokat látunk a világban amit látunk ma. És nekünk van egy utasításunk Istentől, a szellemek megkülönböztetése számára, megpróbálni a szellemet. Hiszem, hogy ez egy nagyon nagy lecke a gyülekezet számára ma, megpróbálni mindennek a szellemét, a szellemet megkülönböztetni. Nem gondolom, hogy nekünk kellene valaha is, semmiképpen, megpróbálni valaha is egy személyt a felekezet szerint ítélni amelyhez ő tartozik, vagy a csoport szerint amelyhez ők összegyűlve vannak, akár Metodisták, Baptisták, Presbiteriánusok, Pünkösdiek ők, vagy—vagy akármi ők. Nekünk soha nem kellene az embert a felekezet szerint ítélni amelyhez ő tartozik. Nekünk mindig a szellem szerint kellene ítélni őt amely neki van, látjátok, a szellem. Akár ő késői esős vagy korábbi esős vagy belső, külső esős, vagy nem esős, vagy akármi lehet az, nekünk soha nem az szerint kellene őt ítélni, hanem, az ő szelleme szerint. Nekünk a szellemet kell megkülönböztetnünk. Figyeljétek meg, hogy mi van az ember értelmében, mi van neki . . . mit próbál ő elérni. Ha az ember, egy ajándék által, nem számít, hogy milyen nagy az az ajándék . . .

¹² Most én megértetni akarom ezt a Gyülekezettel ezen a reggelen, akik a különböző felekezetekben vagytok mégis az élő Isten Gyülekezete vagytok együtt. És ezt a dolgot akarom megértetni veletek, látjátok, hogy mi valójában nem vagyunk szétválasztva. Mi azok a kövek vagyunk amelyek különböző formákra vannak vágva, mind az Isten dicsőségére.

¹³ Na most, olyan sok dolog van ezen a napon amiben élünk, ami “az ajándékokra” vonatkozik. Olyan sok ember ítélt embereket ajándékok szerint ami van nekik. Hát, én hiszem, hogy ezek a dolgok ajándékok. Hiszem, hogy amit mi látunk megtörténni az ajándék, és azok Isten-adta ajándékok. De, mi, ha mi nem a helyes módon használjuk azokat úgy ahogyan Isten szándékozta azokat használni, akkor mi több kárt csinálhatunk az ajándékokkal mint ha nekünk nem lennének ajándékaink. Az egyik este tettem egy kijelentést a szószeáknél, ezt mondva, hogy én inkább testvéri szeretetet szeretnék látni a gyülekezet között, mégha nekünk nem is lenne egy gyógyulási esetünk sem vagy bármi más. Látjátok, nekünk ismernünk kell, hogy miért vannak ezek a dolgok.

¹⁴ Most, ha egy ember jön és neki egy nagy ajándéka van, nem számít ha ő a mi felekezetünkhöz tartozik vagy egy másik felekezethez, ne ítéljétek őt aszerint hogy milyen felekezetből jött, hogyan van öltözve, hanem amit látnotok kell az, hogy mit

próbál tenni ő azzal az ajándékkal. Milyen szándéka van neki. Ha ő próbálja az ő befolyását venni és ebből építeni magának egy nagy nevet, nekem lenne elég szellem megkülönböztetésem, hogy tudjam azt hogy az téves. Nem számít milyen nagy tanító ő, milyen hatalmas ő, milyen észbeli ő, vagy hogyan működik az ő ajándéka, ha ő nem a Krisztus Testének hasznára próbál valamit elérni, a ti saját szellem megkülönböztetésetek fogja mondani nektek, hogy az téves. Nem számít, hogy mennyire pontos, mennyire tökéletes, milyen az, az téves ha az nem a Jézus Krisztus Testének számára lett használva.

¹⁵ Elérni valamit, lehet hogy neki van egy nagy ajándéka, hogy egybe tudja húzni az embereket egy nagy intellektuális vagy egy szellemi erővel, amellyel tudná az embereket egybehúzni, és lehet, hogy ő próbálja venni azt az ajándékot és önmagát híressé tenni úgy, hogy neki lesz egy nagy neve, úgy hogy a többi testvérek fel fognak nézni rá mint valami nagy személyre. Akkor az téves. Lehet, hogy ő megpróbál építeni egy bizonyos dolgot itt amelyben ő azt akarja, hogy mindenki más ne számítson és hadd legyen ő és az ő csoportja a minden. Az is téves, látják.

¹⁶ De ha neki van egy Isten ajándéka és próbálja Krisztus Testét építeni, akkor én nem bánom mihez tartozik ő. Ti nem különböztetitek meg az embert, ti a szellemet különböztetitek meg, az életet amely az emberben van. És ez az amit Isten mondott nekünk hogy tegyünk. Egyszer sem voltunk valaha is megbízva, hogy megkülönböztessük az—az embereknek csoportját. De kényszerítve és utasítva voltunk Istentől, hogy különböztessük meg a szellemet az emberben, mit próbál tenni ő, az ő életében a szellem mire próbálja őt vezetni. És azután ha megállapítsuk, hogy ő próbálja az embereket vezetni (nem darabokra törni, hanem egybehozni őket) és az élő Isten Gyülekezetét hozni, nem az egészet egy felekezetbe, hanem egy értelemre, egy közösségbe, a szellem egységére. Akkor ha ő korábbi esős vagy késői esős, vagy akármi az, az ő szelleme és az ő szándéka jó. És a szellem amely őbenne van, nem számít, hogy milyen mozgalomhoz tartozik, a Szellem amely őbenne van próbálja az embereket Kálvária felé fordítani, félre önmagától vagy félre bármi másvalamitől, de az ő egyedüli teljesítménye az, hogy Kálvária felé fordítsa őket. Őt nem érdekli, hogy vajon valaha is ismert lesz vagy nem. Őt nem érdekli ha valaha is az ő saját mozgalma... amely jó, látjátok, az jó, ha ő egy Metodista, vagy egy Presbiteriánus, vagy egy Rómaikatólikus, vagy akármi akar ő lenni felekezet által.

¹⁷ De mit próbál ő tenni, mi az ő szívének szándéka melyet ő próbál elérni? Akkor láthatjátok, hogy mi van az ember életében, ha az ő indítékai az ő—ő felekezetéért vannak, ha az önmagáért van, ha az a földi dolgokért van, ha az nagy nevekért van, hogy mondhassa, "Én megjövendöltem *azt*,

pontosan úgy történt meg.” Most, látjátok az téves pont ott, először is. De ha ő próbálja használni amit Isten adott neki, mint egy tanító, mint egy próféta, mint egy látnok . . .

¹⁸ Egy Új-Testamentumi próféta egy prédikátor. Mindannyian tudjuk azt. Éppen bármely lelkész aki egy prédikátor az egy próféta, egy Új-Testamentumi próféta, ha ő prófétál, prédikál, nem önmagát próbálja építeni, hogy egy nagy nevet csináljon, vagy az ő szervezetét építeni. Ami, neki lenni kellene egy szervezetben. Itt vagyok egyel sem, de mégis prédikálva, hogy nektek kellene lennetek. Ez így van. Minden embernek kellene, hogy legyen egy gyülekezete amely az ő otthona. Nektek kellene, hogy legyen egy hely, nem csak sodródni egyiktől a másikig, de legyen valahol ahová ti gyülekezetbe mentek és azt a ti gyülekezeteteknek nevezitek, ahová ti fizetitek a ti tizedeteket, és ahol segítetek támogatni az Űgyet. Válasszatok magatoknak, de azután soha ne legyetek barátságtalanok a másik emberrel mert, hogy ő nem a ti csoportotokhoz tartozik. Látjátok? Különböztessétek meg az ő szellemét és lássátok ha neki ugyanaz a szándék van szívében, akkor nektek testvériközösségeitek van egymással. Ti egy nagy Űgyért munkálkodtok. Az a Krisztus ügye. Azt gondolom, hogy ez teljesen igaz.

¹⁹ Most, ha mi meg fogjuk figyelni az Ó-Szövetségi próféták indítékait és célpontjait, azoknak az embereknek egy célpontjuk volt, és az Jézus Krisztus volt. Nekik egy dolog volt amely körül az Ó-Szövetség egész témája építve volt, az eljövendő Messiás. Ők—ők nem mentek ki és nem csináltak pénzért dolgokat vagy hírnévért. Nekik egy dolog volt, ők fel voltak kenve Isten Szellemével, és ők megjövendőlték az eljövendő Messiást. És azok az emberek annyira fel voltak kenve a Szellemmel míg ők néhányszor úgy cselekedtek mint a Szellem amely bennük volt, ők látszólag magukról beszéltek. Figyeljétek meg ahogyan az Isten Szelleme készítette azokat az embereket cselekedni.

²⁰ Nos mi vesszük, például, Mózeset, a nagy prófétát, hogyan hogy annak az embernek nem volt önző célpontja egyáltalán. Ő lehetett volna Egyiptom királya. Az ő lábai alatt lehetett volna a világ. De mert hogy ő egy próféta volt a szíve mélyén, ő visszautasította, hogy a Fáraó leánya fiának legyen nevezve, választva inkább az üldöztetést és a Krisztus próbáit szenvedni, nagyobbra becsülve a Menny kincseit, mint Egyiptoméit. Ő elhagyta és megtagadta magától a világi hírnevet, a fényűzést és a—a dolgokat melyet az élet kínál. Neki túl kellett nézni azon. Látjátok, ő—ő lehetett volna az.

²¹ Csak vegyünk egy lelkészt ma, ha neki megvan a Szent Szellem keresztsége, és ő tudja azt, hogyha ő azt az Igét prédikálja, az lefogja vágni az ő hírnévét; az beteszi őt egy ici-pici gyülekezetbe valahol, vagy lehet, hogy ki az utcára. De ő

tudja azt, hogy valami az ő szívében ég. Ő látja az Úr Eljövételét. Ő nem bánja ha neki egy kicsi gyülekezete van vagy egy nagy gyülekezete van. Nem bánja ha neki van mára eledele vagy nincs semmi eledele. Nem bánja ha neki van jó ruhája vagy ha nincs jó ruhája. Ő csak egy dologra figyelmes, és az az igazi Élet mely belőle kikiált. Ő próbál végrehajtani valamit Isten dicsőségéért, és az az ember, úgy cselekedve, annak a Szellemnek amely benne van az Életét fogja gyakorolni. Kísértek figyelmesen engem? Ő át fogja vinni azt gyakorlatba.

²² Nézzétek Mózeset amikor eljutott egy időhöz ő, hogy kimutatta, az ő egész élete Krisztus Szelleme volt, mert Krisztus volt őbenne. Krisztus volt Mózesben, mérték szerint. Most, ha mi megfigyeljük, ő az üldözés alatt született. A gyermekek megvoltak ölje próbálva elkapni őt, pontosan úgy ahogy ők Jézussal tettek. És azt találjuk, hogy amikor ő egy olyan helyhez ért ahol az Izráel gyermekei engedetlenkedtek olymódon amíg Isten megharagudott rájuk, és Ő azt mondta Mózesnek, “Állj félre és Én elpusztítom az egész csoportjukat, és téged elveszlek és belőled felemelek egy másik nemzedéket.”

²³ Mózes bevetette önmagát Isten ítéletének útjába, és azt mondta, “Végy engem először mielőtt őket veszed.” Más szavakkal, “Mielőtt Te hozzájuk érhetsz át kell jönnöd énrajtam.”

²⁴ Ez pontosan az amit Jézus Krisztus tett. Mikor Isten eltörölte volna az egész föld színéről ezeket a bűnösöket, titeket és engemet, de Krisztus bevetette Önmagát az útba. Isten nem tudta ezt megtenni, Ő nem tudott átjönni az Ő saját Fián.

²⁵ És mikor Isten látta azt a Szellemet Mózesben, felfüggesztve az ítéletben mint egy keresztet ott, “Te nem jöhetsz hozzájuk, Neked engem kell vened először,” látjátok az Isten Szellemét Mózesben? Amikor ő Egyiptom királya lehetett volna, mikor neki meglehetett volna minden luxusa a világban, népszerűnek lenni, mikor ő lehetett volna a világ hatalmas királya abban az időben. De ő választotta az üldözést és a szenvedést mert nagyobb kincsnek becsülte Krisztus szégyenét mint Egyiptom kincseit. Látjátok, bevetette önmagát az útba. Miért? Az az Isten volt Mózesben cselekedve azt. A normális gondolkodású, az intellektuális ember soha nem tette volna meg azt, ő vette volna a könnyű utat. Tehát nem számít, hogy mennyire fanatikusnak látszott Mózes, ő próbált... Látjátok, ő Istennek egy igaz prófétája volt, mert próbált valamit végrehajtani Isten Királyságáért.

²⁶ Most, az ő nagy próféciai ajándékával ő lehetett volna egy bölcs ember, felállhatott volna Egyiptomban és mondhatta volna, “Most várjátok, én prófétálni fogok így-és-így. Így-és-

így fogok beszélni,” és ilyeneket az ő próféciájával. De ez az...és, óh, ő világhírű lehetett volna. De ez az ő szívében nem volt. Az nem lehetett az ő szívében.

²⁷ Tehát ha ti láttok egy személyt egy nagy ajándékkal próbálva tenni valamit dicsőíteni önmagukat, a ti saját szellem megkülönböztetések mondja nektek, hogy az téves. De Mózes próbált végrehajtani valamit Isten dicsősége számára. Nem számít, hogy milyen rossz volt az; milyen bűnösnek látszott az, mennyit beszéltek arról, a Szellem Mózesben irányította őt egyenesen a kötelesség vonalhoz. A Szellem őbenne!

²⁸ Nézzétek Józsefet, József volt...mikor ő megszületett, ő szeretve volt az atyjától, és gyűlölve az ő testvéreitől, tökéletes típusa Krisztusnak. És az egyetlen...ő egy vértestvér volt nekik, ugyanaz az atya. De az ok, hogy az ő testvérei gyűlölték őt, indokolatlanul, mert hogy Isten őt egy prófétává készítette, szellemivé, egy látóvá. És ők gyűlölték őt ugyanazon a szándékból. De József nem tehetett erről, mert, Isten tette őt olyanná.

²⁹ És figyeljétek meg Isten Szellemét Józsefben. Figyeljétek meg mit tett ő. Ő játszotta egészen a Krisztus részét. Gyűlölve volt a testvéreitől, szeretve az ő atyjától, mert a Szellem tette a különbséget. Ő egy szellemi ember volt. Látomásokat látott, álmokat magyarázott. Ő nem az ő saját dicsőségéért tette azt. Ő tette azt mert volt valami őbenne, az Isten Szelleme. Ő nem ment volna ki oda saját magától, és lett bedobva egy árokba, és az ő szegény idős atyjának fájdalmat okozva azokban az években, eladva közel harminc ezüst pénzért; felvéve az árokból, és a Fáraó jobbkezévé vált, a föld királya abban az időben. És az ő fogházában volt egy komornyik és egy pék, és az egyik elveszett a másik pedig meg lett mentve, az ő jövendölése által, a fogházban.

³⁰ És megfigyeltétek Jézust amikor Ő jött, Ő szeretve volt az Atyától. És az atya adott Józsefnek egy sokszínű kabátot (a szivárvány, egy szövetség). És az Atya, Isten adta az Ő Fiának, Jézusnak, a szövetséget, és akkor a zsidó testvérek gyűlölték Őt indokolatlanul. Neki nem volt oka gyűlölni Őt, Ő szellemi volt, és Ő volt Isten Igéje szemmeláthatóvá téve. Ő jött az Atya akarátát tenni, Ő jött az Írást betölteni. Ő megbékíteni jött őket, de ők félreértették Őt, és indokolatlanul gyűlölték Őt. Azok nem álltak meg, hogy megpróbálják meglátni, hogy mit próbált Ő véghezvinni. Ők egyszerűen elítélték Őt mert, hogy Ő nem egyezett velük. Ők tettek... “Ő Magát *ilyenné-és-olyanná* teszi. Ő Istenné teszi Magát.” Ő Isten volt! Isten volt Őbenne. A Biblia mondta, hogy Isten volt Krisztusban, szemmeláthatóvá téve Önmagát a világnak. Ő volt a Dicsőség Istene megnyilvánítva Isten dicsőségét.

³¹ Nézzétek Mózeszt, ő nem tudott mást tenni mint hogy bevesse magát oda. Ő nem tette azt képmutatás módon. Ő tette

azt mert Isten volt őbenne. Sem József nem tehetett arról ami ő volt, mert az Isten volt őbenne működve vagy bemutatva Önmagát az emberen keresztül. József soha nem tette azt öndicsőségért.

³² Bármely ember aki...Ha azoknak a papoknak csak meg lett volna a szellem megkülönböztetése, amint én beszélek nektek ezen a reggelen. Tekintet nélkül arra, hogy mennyit beszélt a világ Óróla, ők mégis ismerhették volna ha ők az Igére néztek volna, ha látták volna az Ő szándékát. Ő mindig azt cselekedte, hogy dicsőítse az Atyát. Ő mondta...Ők mondták, "Óh, ez az ember egy nagy gyógyító, Ő cselekszi ezeket a dolgokat olymódon."

³³ Ő azt mondta, "Én nem tehetek semmit amíg az Atya meg nem mutatja Nekem. Nem Én cselekszem a munkákat. Az az Atya amely bennem lakik, Ő cselekszi a munkát." Ő soha nem vette a dicsőséget.

³⁴ Sem Isten bármely szolgája nem venne dicsőséget. Sem Isten bármely szolgája nem venne egy Isten ajándékát és próbálná dicsőíteni önmagát, vagy bármely mást, de az ő helyes tette az, tenni valamit Isten dicsőségére. Ez az amiért ti látjátok ugyanazt a dolgot ma. Nekünk muszály hogy meglegyen a szellem megkülönböztetése, meglátni egy személyt hogy mit próbál tenni. Istent próbálják ők dicsőíteni? Önmagukat próbálják ők dicsőíteni?

³⁵ Most Isten Szelleme működve az emberben teszi az embert úgy cselekedni mint Isten. Nem csoda, hogy Jézus azt mondta, "Nincs megírva az, 'Ti istenek vagytok'? És ha ők isteneknek nevezték őket, akikhez az Isten Szelleme jött, hogyan kárhoztathattok Engem, akkor, mikor Én vagyok Isten Fia?" Ha ti láthatnátok Isten Szellemét Mózesben, amelyik, Isten volt. Mózes egy isten volt. József egy isten volt. A próféták istenek voltak. A Biblia mondta, hogy ők azok voltak. Ők istenek voltak mert az...ők teljesen alárendelték önmagukat Isten Szellemének, mert ők Isten dicsőségéért munkálkodtak.

³⁶ És amikor egy ember úgy fel van kenve a Szellemmel...Most hadd menjen le ez igazán mélyre az ötödik borda alá baloldalt. Mikor egy ember fel van kenve az Isten Szellemétől, az ő szokásai, az ő cselekedetei, és minden, Isten mozog őbenne. Néha, őt félreértik.

³⁷ Nézzétek Dávidot, a 23. Zsoltárban, ő kiáltott, "Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem?" Mintha ő lett volna, mintha Dávid lett volna az az ember. "Mindegyik amelyik elment mellettem, ajkukat biggyeztette."

³⁸ Ő annyira fel volt kenve Istennel, annyira teljesen átadta magát Istennek, és a kenet rajta volt olymódon és amikor ő

kiáltott Isten Szelleme által, ha valaki megállt volna ott, ezt mondva, "Hát, nézdd, ő azt gondolja, hogy őrá valaki az ajkát biggyezti. Miért hagyta el őt Isten?"

³⁹ Az nem Dávid volt, az a Szellem volt felkiáltva Dávidon keresztül. "Én Istenem, Én Istenem, miért hagyta el engemet? Az én csontjaim egészen megmeresztenek engem. Ők átszúrták kezeimet és lábaimat."

⁴⁰ Nos, valaki azt mondta, "Hallgassátok azt a képmutatót ott fent. Kinek a kezei vannak átszúrva? Kinek a lábai vannak átszúrva?" Az az intellektuális.

⁴¹ De egynek akinek megvolt a szellem megkülönböztetése tudta azt, hogy Isten Szelleme volt őbenne felkiáltva. Mikor egy ember fel van kenve Isten Szellemétől, annál az Isten cselekvése van, és Isten cselekvése soha nem tör darabokra minket. Az Isten cselekvése az vonni fog bennünket össze mert mi egy vagyunk Krisztus Jézusban, és Isten szándéka az, hogy egybehozzon bennünket. "Szeressétek egymást."

⁴² Nos, a nagy próféták, mi látjuk a Szellemet mozogni bennük, Jézus "isteneknek" nevezte őket. Ő mondta, hogy ők istenek voltak. Most a Szellem hozzájuk jött mérték szerint, de mikor az jött az Egyre, Jézusra, aki Isten Fai volt, az mérték nélkül jött Óhoz, az Istenség teljessége testileg lakott Őbenne, mert Ő volt a tökéletes példa. Ő volt a Dicsőség Istene szemmeláthatóvá téve Isten dicsőségét az embereknek, Isten Őbenne cselekedve azt. Figyeljétek meg az Ő életét, az egész Ó-Szövetséget, Ő volt az Ó-Szövetség témája. Az összes régi próféták vissza az Ó-Szövetségben felkiáltottak, nem önmagukból, ők az Isten Szelleme alatt kiáltottak fel, amely cselekedtette őket úgy mint Isten, annyira, hogy isteneknek voltak nevezve, és azután annak a Szellemnek teljessége volt szemmeláthatóvá téve Jézus Krisztusban.

⁴³ Nézzétek Dávidot mikor ő meg volt fosztva trónjától mint Izráel királya, elvetve az ő saját népétől, felment az Olajfák Hegyére, Jeruzsálemről északra, és visszanézett a városra és sírt mert ő elvetett volt. Mi volt az? Az volt Krisztus Szelleme.

⁴⁴ Ötszáz évvel később, a Dávid Fia, Jézus, ült ugyanazon a hegyen, végignézte a városon, mint egy elvetett király, és sírt, "Jeruzsálem, Jeruzsálem, hányszor akartalak összegyűjteni téged (a ti különböző felekezeteitek és minden mást) mint a tyúk az ő költéseit, de ti nem akartátok. Hányszor akartam megtenni azt!"

⁴⁵ Most ugyanaz a Szellem amely volt Dávidban, amely teljességben szemmeláthatóvá volt téve Krisztusban, a Gyülekezetben van ma kiáltva az embereknek, "Hányszor akartalak összegyűjteni titeket!" És mikor látjátok az elkülönüléseket és—és különbségeket és—és a testvériség darabokara törését, és a Keresztény életet, ellene egymásnak,

akkor az készletti Isten Szellemét a ti szívetekben felkiáltani. Ti próbáltok véghezvinni valamit, Isten egy igaz prófétája, egy igaz tanító próbálja a Gyülekezetet a szellem egységére hozni, a szellem egységére, hogy ők felismerhessék Istent; próbálva véghezvinni azt, nem számít hogy milyen felekezethez tartoznak vagy mi van azzal. Nekünk megvan a szellem megkülönböztetése, megkülönböztetni a szellemet amely az emberben van, meglátni hogy az az Isten Szellemé vagy sem.

⁴⁶ Most, megfigyeljük, hogy amikor Ő itt volt a földön, hogyan járt Ő jót cselekedve. Megfigyeltem egy másik dolgot amely az eszembe jutott. Észrevettétek, mikor Dávid el volt vetve mint király? Ő kiment a városból, és egy kicsi Benjamita, Benjamita, aki feltehetően egy testvére kellett volna legyen neki, szomorú kellett volna hogy legyen mert ő elvetett volt, de mit... ő egy nyomorék ember volt. És ő ment ott az ő nyomorék állapotában, piszkot dobálva Dávidra, és minden fajta rossz neveket illette őt, és megátkozta őt az Úr Nevében, megátkozva Dávid Királyt az Úr Nevében, ez a kicsi öreg megnyomorodott Benjamita.

⁴⁷ Figyeljétek meg az Isten Szellemét és az Ördög szellemét működve. Most, ha megfigyelitek, ő nyomorék volt. Az reprezentálja az emberek szellemi bénaságát ma amely tréfát űz az igaz Isten Szelleméből Krisztusban szemmel láthatóvá téve Önmagát. Az Krisztus Szellemé volt Dávidban elvetve lévén mint király. És, ma, mikor az emberek tréfát űznek az emberekből akik megkapták a Szent Szellemet és próbálnak valamit véghezvinni, vonni a Metodistákat és Pünkösdieket, és Baptistákat, és Pünkösdieket, és Presbiteriánusokat és az egészet egybe mint egy egység, mint Krisztus egy Teste, és ők látják a Szellemet hogy működik, azt mondják, "Hát, nézd, ez egy Pünkösdi. El vele! Én ismerek egyet aki elment egy másik ember feleségével. Én ismerem ezt aki berúgott. Én tudom, hogy ez *ezt* tette. Én tudom, hogy ez *azt* tette." Mindazokat, de ők elég nagyok, hogy eltakarják az ő saját dolgaikat, azokat eltakarhatják. De Dávid leleplezte volt. Miért? Neki Krisztus Szellemé volt őbenne.

⁴⁸ Az az ő az azt mondta, "Vegyem annak a kutyanak a fejét aki megátkozza az én királyomat?"

⁴⁹ Figyeljétek az Isten Szellemét Dávidban, "Hagydd el őt, mert az Úr mondta neki, hogy átkozzon meg engem." Megértettétek ezt? "Hagydd el őt, az Úr mondta neki, hogy átkozzon meg engem."

⁵⁰ Ahelyett, ma, mi felakarjuk emelni az ökleinket és harcolni akarunk vele, látjátok, levágni az ő fejét. "Igen, ki vele, ő nem tartozik hozzánk."

⁵¹ "Hagydd el őt, az Úr mondta neki, hogy átkozzon meg engem." Az a kicsi nyomorék aki futott ott, piszkot dobálva Dávidra.

⁵² Az az amit ők tesznek ma a Krisztus Szellemével. “Ők egy szenthempergők csoportja. Ők-ők egy csoport ez. Azok semmik. Nincs semmiféle isteni gyógyítás. Nincs olyan dolog, hogy Angyalok. Nincs olyan dolog, hogy próféták.” Mindazok a dolgok. “A csodák napjai elmúltak,” dobálják a piszkot. De hagyjátok el őket! De amikor Dávid visszatért hatalomra, hallelujah, mikor ő visszajön mint Izráel teljes királya... Ne aggódjatok, ez a Jézus, Kinek a Szellemek nekünk van ma, megtette az Ő részét, visszatér ismét egy fizikai testben, másodszor, a dicsőségben, hatalomban és fenségben.

⁵³ Az a kicsi piszkodobáló arcaesett és kegyelemért könyörgött. “Hagydd el őt,” a Krisztus Szellemek mibennünk. Ne közönségek ki őt. Emlékezzünk, hogy mindezeknek a dolgoknak meg kellett történniük. Nekünk egy dolgot kell tenni, továbbmenni. Isten megígérte, hogy Ő megteszi hogy minden együtt dolgozzék azok javukra akik szeretik Őt. Tartuk meg a szellem megkülönböztetését, tartuk a célpontot helyesen. Mi azért vagyunk itt, hogy Istent szolgáljuk, mindenki társulva, haladva és szolgálva Istent. Ha az embernek van egy téves célpontja, akkor mi fog történni? Látjátok?

⁵⁴ Most, megtudjuk, hogy az Isten Szellemek volt őbenne. Az összes régi próféták Óróa beszéltek. Valamennyi szellem, részben, minden kicsi rész, nem dicsőítette önmagát (igaz próféták), az összes igaz próféta szemmeláthatóvá tette Őt, Óróa beszélt. És minden amit ők mondtak beteljesedett Őbenne. Ez megmutatta, hogy Isten Szellemek volt őbennük, az beteljesedett. Mi volt az? Isten beszélt Önmagáról. Látjátok? Isten szemmeláthatóvá tette Önmagát ezeken a prófétákon keresztül.

⁵⁵ Nem véve dicsőséget, “Ki lesz a következő Elnök? És ki lesz ez ?” És ütök a fejedet, “Mondd meg nekünk ki az aki ütött téged és mi hiszünk Neked.” Az nem az. Azaz valami megnyilvánítva Istent. Az nem valami, hogy tegye Weathers Testvért itt, vagy Shores Testvért, vagy Ilyen-és-ilyen Testvért kint ott, egy nagy emberré, és tegye őt egy nagyobbá mint az ő csoportjának többi emberét, tegye őt a legnagyobb emberré Phoenix-ben. Nem azért van, hogy William Branhamot valami nagygya tegye. De miért van az? Nem azért van, hogy Oral Roberts-t valami nagygya tegye, Billy Grahamot valami nagygya tegye. De a szívekért van, megpróbálunk véghezvinni valamit Isten Királyságáért. Azaz megnyilvánítani Istent. Az összes ajándékok nem teszik az egyiket nagyobbá a másikinál, az csak tesz mindannyiaunkat együttműködőkké a test tökéletesítéséért, összehoz minket mint egy népet, mint Isten egy népét. De mikor látjátok őket ellenkezésbe menni, ne átkozzátok őket; csak hagyjátok el őket, valaki azt meg kell hogy tegye. De várjátok amíg Jézus eljön hatalomban.

⁵⁶ Most látjuk mindazokat a prófétákat beszélni. Mindegyikük közülük dicsőítette Istent és az eljövendő Messiást. És mikor a Szellemben voltak, ők cselekedtek és beszéltek és azt az életet élték pont amit a Messiás élt. Ha azt tették a keresztnak annak az oldalánál, az Ő eljöveteléről beszélve, mennyivel jobban fogják tenni azt az Ő eljövetele után, ami a Messiás Szellemét behelyezi a Gyülekezetbe cselekedni, tenni, működni és élni mint a Messiás? Ez az Isten Szelleme.

⁵⁷ Különböztessétek meg azt a szellemet, lássátok meg hogyha az Istentől van vagy sem. Lássátok hogy az úgy cselekszik-e mint Ő. Lássátok hogy a ti érzelmeitek... Ha valaki valami lármát csap veletek szemben és piszkot dobál a ti életetekre, és ti tudjátok, hogy olyan ártatlanok vagytok amennyire csak lehettek, és tudjátok, hogy megkaptátok az Isten Szellemét, ne próbáljátok elkülöníteni magatokat. Ne próbáljatok rossz lenni feléjük. Ne átkozzátok meg őket. Csak menjeteek tovább, tudva hogy Isten adott nektek egy vizsgálatot, meglátni hogyan veszitek azt. Annak el kell jönnie akárhogyan.

⁵⁸ Amint az egyik nap mondtam, azt hiszem a Fuller Testvér gyülekezetében, a Kanadai kerékpárosról. Hát, közülük mindnyájan azt gondolták, hogy ők kitudják ezt a fiút előzni, csak egy kicsi puhányt. És ő volt az egyetlen aki nem tudott elengedett kézzel kerékpározni.

⁵⁹ Én örülök, hogy egy öreg kormányt-fogó kerék páros akarok lenni, aki megragadja a Kereszt mindkét oldalát és mondja, "Nem hozok semmit az én kezeimben. Hadd ragaszkodjam a Kereszthez, Uram, nekem nincsenek észbeli dolgaim. Nekem nincs semmim. Csak hadd ragaszkodjam ide, nézzek odaát."

⁶⁰ És ezeknek egy 30 cm-es palánkon kellett egy háztömbnyi hosszra menni, és kapnak egy száz dolláros Schwinn biciklit. Mindazok a fiúk akik elengedett kézzel tudtak kerékpározni, lemenve a városközpontba és elhozva az anyjuk fűszerárúját és visszajöve a kormányt még csak meg sem érintve, mindnyájan elkezdtek nézni. Ők nem voltak hozzászokva a kormány használatához, és leestek. De ez a kicsi fiú odaérkezett és fogta a kormányt és végigment. Ők megkérdezték őt, azt mondták, "Hogyan csináltad azt?"

⁶¹ Ő azt mondta, "Itt van ahol ti tévedtetek, pajtások. Ti mindannyian jobb kerékpározók vagytok nálamnál, de ti *ide* néztetek," és azt mondta, "idegessé tett benneteket látva mit...Ti egyensúlyban próbáltátok tartani magatokat, és elestetek." Azt mondta, "Én egyáltalán nem néztem *ide*, én a véget figyeltem és szilárdan tartottam."

⁶² Ez az amit nekünk tennünk kell. Ne nézzetek ezekre a kicsi dolgokra most, "*Ezt tette ez vagy az tette?*" A végre figyeljete

és tartsátok szilárdan. Krisztus jön. A végre figyeljete, csak tartsátok szilárdan. Ne figyeljete arra, hogy mi folytatódik most. Figyeljete arra, hogy mi fog történni amott a vég időnél, amikor nekünk meg kell állni és—és egy számadást adni az életeinkről.

⁶³ Dávid nem figyelt arra a kicsi öreg Benjamitára dobálva a piszkot órá, az úgyis nyomorék volt. Ő nem is figyelt órá. Még az őrnök sem engedte elválni a fejét, azt mondta, “Hadd el őt, Isten mondta neki, hogy tegye azt. Isten mondta neki, hogy átkozzon meg engem, hadd el őt.” Mert Dávid tudta, hogy az egyik napon visszatér hatalomba. Annak a Benjamitának meg lesz az ő ideje.

⁶⁴ Igen, ez az. A Gyülekezet fel fog kellni győzelemben. Én egyszerűen küldve voltam, hogy imádkozzam az Ő beteg gyermekeiért, mindenesetre. Ez az egész amit tehetek. Bárhol vannak és bármilyen gyülekezetben vannak ők, az nekem mindegy. Én próbálok imádkozni az Ő beteg gyermekeiért, próbálva megnyilvánítani az ajándékot az Ő dicsőségére. Ez az oka, hogy én soha nem tartoztam bármihez.

⁶⁵ Most emlékezzetek, ez rendben van. Látjátok én nem—én nem mondom azt most. Én azt akarom, hogy tisztán értsetek engem, hogy én hiszem, hogy Istennek vannak Keresztényei minden gyülekezetben, az Ő gyermekei. Ő soha nem kérdezett meg engem arról. Én egyszerűen küldve lettem, hogy imádkozzam a gyermekekért, és hogy ezeket a dolgokat tegyem, és hogy szemmeláthatóvá tegyem Őt.

⁶⁶ Most, látjátok, Jézus és ezek a próféták, minden amit ők beszéltek annak igaznak kellett lenni, mert Isten ereje volt őbennük, Isten Őnmaga beszélt rajtuk keresztül az Ő saját eljövételéről az Ő saját Dicsőségére.

⁶⁷ “Ki az Elnök? Ki lesz, ki lesz? Lesz nekünk elég eső ebben az évben?” Az nem jelent semmit. Valami az Isten dicsőségére, valami hogy a Gyülekezetet rendbe tegye, valami az Isten hatalma számára; nem hogy magatoknak egy nevet csináljatok, hanem szemmeláthatóvá tenni Isten dicsőségét.

⁶⁸ Most rájövünk, hogy mindazok a próféták és minden amit ők mondtak Őröla, minden beteljesült mert Ő volt az Ó-Szövetség témája. Jézus, a Messiás, az eljövendő Messiás, volt az akit minden próféta várt, Ádámtól Malakiásig. Minden próféta az Úr eljövételéről beszélt. Mindegyik beadta az ő részét mert Istentől volt felkenve. Ez az egész amelyről ő beszélhetett.

⁶⁹ Most, kívánom hogy lett volna nekünk több idő ezen időzni. De, figyeljétek meg, hogy minden amiről ők beszéltek beteljesedett. Nézzetek ide, csak vegyünk egy néhány dolgot amit a próféták mondtak.

⁷⁰ “Egy szűz fogan és egy gyermeket szül.” Megtörtént az? Biztosan. “Az Ő Neve neveztetik Immánuelnek, a Békesség Fejedelmének, Hatalmas Istennek, örökkévaló Atyának.” Ez az ami Ő volt, pontosan, az “örökkévaló Atya.” Egy embert sem szabadna “Atyának” hívni ezen a földön, hanem Isten a ti Atyátok.

⁷¹ Rendben van, most lássuk ismét. “Ő megsebesítve volt a mi áthágásainkért, megütve volt a mi bűneinkért; a mi békességünk fenyejtése őrajta volt, az ő sebeivel mi meggyógyultunk.” Pilátus ítéletének terme, mialatt pontosan az az ember, a háta úgy felvágva azzal a kilencágú ostorral, nem értették meg, hogy a Szentírás mondta, hogy az olymódon lesz. Nekik nem volt meg a szellem megkülönböztetése, azoknak a papoknak akik azt mondták, “El Vele, el Vele.”

⁷² És a kereszten mikor az ajkukat biggyeztették, és ahhoz hasonló dolgokat, mikor hallották Őt kiáltani, “Én Istenem, miért hagytál el Engemet?” Nekik nem volt megkülönböztetésük. Látjátok, ők nem tudták megkülönböztetni a Szellemet. Ez az amiről Dávid beszél a 22. Zsoltárban, ajkukat biggyeztették nem tudva, hogy azt teszik. Éppen úgy ahogy az a Benjamita tett Dáviddal. Látjátok, ő azt gondolta, hogy Dávid teljesen téves volt mert ő nem egyezett Dávidnak a királyság vezetésének az elveivel. Nem értette, hogy az az Isten Szelleme volt Dávidban azt cselekedve.

⁷³ Ez az ahol ma nekünk megkülönböztetni muszály, egy embernek a szellemét. Mit próbál tenni ő? Hová ér? Nem hogy milyen csoporthoz tartozik ő, vagy mi *ez*, *az*, vagy a *másik*, ha ő egy fehér ember, fekete ember, sárga ember, vagy akármi ő. Nézzük hogy mit próbál ő véghezvinni, és vegyük azt, nézzük hogy mit próbál tenni ő az Isten Királyságáért. Neki vannak különleges gondolatai a miénkkel szemben, az tökéletesen rendben van, hogyha ő próbál véghezvinni valamit Isten Királyságáért. Különböztessétek meg azt őbenne. Ha ő téves, és szívében igaz, Isten felhossa őt a dolog Igazságához egy kis idő múlva. Hagyjátok őt, hagyjátok őt, nézzétek hogy mit próbál tenni.

⁷⁴ Most látjuk itt, azután felfedezzük az Ő–Ő halálában, hogy mikor Ő meghalt a kereszten, és kiáltotta mindazokat a dolgokat amelyeket a próféták Óróla beszéltek, “Átszúrták az Én kezeimet és az Én lábaimat.” Ott volt az beteljesedve. A prófétáknak igazuk volt. Ők azt gondolták, hogy az őkmaguk voltak vagy kiáltottak mintha őkmaguk lettek volna, de az szemmellátható volt a kereszten.

⁷⁵ “Ő–Ő vétkesnek számláltatott.” Ő úgy volt. A bűnösökkel volt. “Az Ő halálában az Ő temetése a gazdagok között volt.” Ő volt, Ő el volt temetve egy gazdag ember sírjába. “Nem hagyom az Ő lelkét... Nem hagyja az én lelkemet,” mondta Dávid, az

Isten Szelleme Dávidban beszélt. “Nem hagyja az én lelkemet a pokolban, sem nem engedi az Ő Szent Egyjét hogy rothadást lásson,” mintha Dávid lenne a szent Egy. Az nem Dávid volt, az az Isten Szelleme volt Dávidban felkiáltva. Látjátok, Isten Szelleme az emberben felkiáltva.

Néhányan azt mondták, “Hallgassátok azt az öreg képmutatót fent ott.”

⁷⁶ Nem ő volt, az az Isten Szelleme volt őbenne felkiáltva. Látjátok, Isten Szelleme szemmeláthatóvá teszi Önmagát, “Nem hagyja az Ő lelkét a pokolban, sem nem engedi az én szent Egyemet hogy rothadást lásson.”

⁷⁷ Most, testvérek, zárva, hadd mondjam ezt, a mi időnk elment. De, nézzétek, mondhatom ezt zárásban, ezekkel az Írásokkal itt. Lássuk meg. Ha egy ember, akiről az egész Ó-Szövetség témája szólt, az összes szent próféták Isten Szellemével felkenve, ha mind az és minden amelyet ők mondtak beteljesedett betűre pontosan Őbenne, kétségtelenül az a nagy Személy akit az Isten Fiának neveztek, neki tudnia kell, hogy hogyan állapítsa meg az Új-Testamentumi Gyülekezetet. Nem hiszitek azt? Neki kellene hogy legyen egy elgondolása, hogy hogyan állapítsa meg az Új-Testamentumi Gyülekezetet.

⁷⁸ Az első dolog amire én fel akarom hívni a ti figyelmeteket, itt a Máté 16. fejezetében, az hogy mikor Ő—Ő beszél ott, amikor Ő lejön és beszél a tanítványokhoz. Ő azt mondta, “Kinek mondanak az emberek Engem az embernek Fiát?”

⁷⁹ És ők azt mondták, “Némelyek azt mondják hogy Te ‘Illés,’ vagy, és némelyek azt mondják hogy Te ‘az-és-az,’ vagy és némelyek azt mondják hogy Te ‘ez-és-ez,’ vagy és ahhoz hasonlót, különféleknek.”

Ő azt mondta, “De *ti* kinek mondotok Engem?”

⁸⁰ És Péter azt mondta, “Te vagy Krisztus, az élő Isten Fia.”

⁸¹ Ő azt mondta, “Áldott vagy te Simon, Jónásnak fia, mert hús és vér nem nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az Én Atyám amely a Mennyben van az nyilatkoztatta ki ezt neked. És—és mondom neked, hogy te Simon vagy, vagy Péter, és ezen a sziklán építem fel az Én Gyülekezetemet, és a pokol kapui nem diadalmaskodhatnak Azon.” Most, ott a Gyülekezetről beszélünk. Most figyeljete nagyon, és, ha én téves vagyok Isten bocsássa meg nekem és ti bocsássatok meg nekem.

⁸² Most a—a Katolikus egyház azt mondja hogy “Az volt egy kő odafektetve, *Péter*, és Péteren építette Ő fel a Gyülekezetet.” Nos, mi tudjuk hogy az téves. Mi Protestánsok nem egyezünk ezzel.

⁸³ De mi Protenstánsok azt mondtuk hogy, “*Sajátmaga* volt az Akin Ő felépítette az Ő Gyülekezetét, *Sajátmaga*.” De, ha ti megfogjátok figyelni, én nem értek egyet azzal, barátságosan mondom. Nem az volt.

⁸⁴ Az az Ön maga szellemi *kinyilatkoztatásán* volt. Látjátok? “Hús és vér...Ti soha nem tanultátok ezt egy szemináriumban, bármennyire jók azok. Soha nem tanultátok ezt valami gyülekezeti hitvallás által, bármennyire jó az. Az rendben van, de hús és vér nem nyilatkoztatta ki nektek ezt. Az nem egy észbeli felfogás, hogy hogyan tudjátok elkészíteni a ti beszédeket, hogyan kell nektek meghajolni, hogyan vagy milyen nagy dolgot kell nektek tenni itt a földön. Nem az az. Az nem, építeni egy nagy dolgot vagy tenni egy nagy dolgot. Ami az, az Isten Igéjének kinyilatkoztatása. Ő volt az Ige. “Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennel volt, és az Ige volt Isten. És az Ige szemmel láthatóvá lett és lakott miközöttünk.” Ő volt...az volt az Isten Igéjének kinyilatkoztatása.

⁸⁵ A Szellem Péterben kinyilatkoztatta szellemi kinyilatkoztatás által, hogy Ő volt az Isten Fia megnyilvánulva. A Dicsőség Istene szemmel láthatóvá téve Isten dicsőségét. “Ezen a sziklán (az Ige szellemi kinyilatkoztatása) fogom építeni az Én Gyülekezetemet.” Miért? Ha azok a próféták Isten alatt voltak, a Szent Szellem által beszélve, hogy az az Isten Fia volt, ugyanaz a Szellem ezen az oldalon kinyilatkoztatja pontosan vissza ugyanazt a dolgot. Látjátok ezt?

⁸⁶ “Hús és vér,” ti nem tanulhatjátok meg ezt egy szemináriumban. Ti tanuljátok a ti...kaphatjátok a ti Hit Dr-a és a ti Bölcsészet Dr-a és a Kutatás Dr vagy...Az rendben van, bárcsak nekem is lenne. Az helyes, de mégis az nem Ez. Nektek nem muszály hogy az meglegyen, mégis jó hogy az legyen. Ti lehettek Ez, plusz; de ha nektek ki kell törölni a pluszt, vegyétek Ezt. Ez Az. Ha ez nem Az, hadd legyen nekem Ez akárhogyan. Én akarom Ezt! Ezt!

⁸⁷ “Hús és vér nem nyilatkoztatta ezt ki neked.” Ti soha nem tanultátok ezt oktatási vonalon keresztül. Soha nem tanultátok ezt a felekezeti vonalon keresztül. Azok rendben vannak, oktatás, felekezet rendben van. Az annak egy része. De az emberek túl sokat tesznek arra és elhagyják a szellemi megkülönböztetést. Látjátok?

⁸⁸ “Hús és vér nem nyilatkoztatta ezt ki neked, hanem az Én Atyám aki a Mennyben van az nyilatkoztatta ki ezt neked. És ezen a sziklán építem fel az Én Gyülekezetemet, és a pokol kapui nem diadalmaskodhatnak Azon.” “Nem lesz soha képes diadalmaskodni,” megmutatja hogy azok ellene lesznek Annak.

⁸⁹ Most figyeljétek meg és nézzétek meg, hogy a pokol kapui mi ellen vannak. Az nincs ellene a felekezeteknek. A kormány

elismeri azt. Nem az ellen van. A világ elismeri a mi felekezeteinket, mindegyiket. Nekünk meg van a jog, mindannyiunknak mint amerikai állampolgároknak, nekünk vannak felekezetei jogaink, melyek jók, mi értékeljük azt. De az nem az aminek a pokol kapui ellene vannak. Az ellene van a Krisztus szellemi kinyilatkoztatásának lévén itt most, ugyanaz tegnap, ma, és örökké. Ez az aminek az ellene van. "A pokol kapui ellene lesznek Annak, de soha nem diadalmaskodnak azon."

⁹⁰ Ime, szellemi megkülönböztetés. Tekintet nélkül arra, hogy ki az, az az én testvérem mindaddig amíg ő próbálja véghezvinni ugyanazt a szándékot amelyért én munkálkodom. Legyen ő próféta, legyen ő pásztor, legyen ő diakónus, legyen ő ilyen-és-ilyen, hadd becsülje Isten őt *ilyen* módon, *olyan* módon, akármi az, gyalázhat engemet, akármit is akar tenni ő, de mégis az az én testvérem. Mi munkálkodunk ugyanazért a dologért. Mi küldjük a mi—a mi... minden munkánkat ugyanabba a Királyságba túlra. Ő ugyanazért a dologért munkálkodik amelyért én. Szellemi megkülönböztetés, Isten szellemi kinyilatkoztatása. Nézzetek ide, ha akarjátok...

⁹¹ Jézus... Én prédikáltam az egyik este valahol, lehet lent ott, "Ez Nem Volt Igy A Kezdetből." Nekünk vissza kell menni a kezdethez, hogy megtaláljuk a mi szövegünket most csak egy pillanatra. A kezdetben ott volt Kain, intellektuális, épített egy szép templomot (mondhatjuk), csinált egy szép oltárt, felajánlott egy áldozatot, imádkozott, őszintén, köszönetet adott, fizette az ő tizedét, mindenben éppen annyira vallásos volt mint Ábel.

⁹² De Ábel, (nem volt Biblia azokban a napokban), de Szellemi kinyilatkoztatás által ő látta, hogy nem a mezőnek gyümölcssei okozták számukra a bűnt, azok nem almák voltak amelyeket ők ettek. Látjátok, azok nem almák voltak, a kinyilatkoztatás mondta őneki azt. És azok nem gyümölcsök voltak amik okozták neki, hogy kijöjjön onnan. Az élet volt, az élet elválasztása; így ő ment és vett egy bárányt és felajánlotta azt ő maga helyett hit által, amely a szellemi kinyilatkoztatás. Ámen! Isten kinyilatkoztatása, szellemi kinyilatkoztatás amely ki volt nyilatkoztatva őneki. Az nem egy gyümölcs, azok nem almák, azok nem őszibarackok, szilvák és körték. Az az élet elválasztása volt, így ő ment és vett egy életet és felajánlotta azt a gyümölcs helyett.

⁹³ Gyümölcsök azok amit ti esztek, a ti munkátok az a ti saját kezetek. Amit ti tesztek ott, "Én megyek és fogom építeni *ezt*. Én *ezt* fogom tenni. Én *azt* fogom támogatni." Az jó. Neki volt egy oltára éppen ugyanúgy amint a másiknak volt. Mindkettőjüknek volt oltára. Az jó volt.

⁹⁴ De a dolog igazságának szellemi kijelentése volt az, mert Isten Szelleme kinyilatkoztatta azt, "És azon a sziklán, a szikla

amelyen Krisztus meghalt, a korszakok Sziklája, a szikla amelyen Ábel báránya meghalt.” Az a kicsi Ábel amint rátette az ő kezeit arra a kicsiny bárányra, és annak a fehér kis gyapjúja meglelt fürdetve amint ő vett egy–egy követ, nekik nem volt lándzsájuk abban az időben és megvágta annak kicsi nyakát úgy és kalapálta azt. És a szegény kicsiny dolog haldoklott, a vér megfűrésztötte az ő kezeit, és annak a kicsiny gyapjút egészen megfűrésztötte vérrel, nyögдösött és bőgött.

⁹⁵ Miről beszélt ez? Az Isten Báránya, valami négyezer évvel később, szellemileg kinyilatkoztatta, hogy a Gyülekezet elutasítja Őt. És az emberek őt “Belzebub”-nak nevezték és “egy ördög”-nek, mert minden próféta kimondta ezt. Ők tagadták a prófétákat. Ó, Ő azt mondta, “Ti építettétek az ő sírmlékeiket és ti tettétek be oda őket. Ti kimeszelt falak,” Ő mondta nekik. Szellemi megkülönböztetés nélkül, nem tudva hogy az az Isten Báránya volt. Hogy Neki úgy kellett lennie és úgy cselekednie, mert Ő volt az Isten Igéjének a beteljesülése.

⁹⁶ És a Szent Szellem Gyülekezet ma, olymódon cselekedve ahogyan ők teszik, azt cselekedve amit cselekszenek, ők az Isten Igéjét teljesítik. Hallelujah! Látjátok, Péter mondta, a Pünkösöd napján, “Ez az.” És ő azt mondta, “Ez nektek van és a ti gyermekeiteknek, és azoknak akik távol vannak, annyit amennyit az Úr a mi Istenünk elhív.”

⁹⁷ Ugyanazok az ihletett próféták mondták, hogy az esti Világosság fog ragyogni, lesz egy korábbi és késői eső együtt mint az irgalomnak napjaiban. Figyeljétek ide... Mi ez? A korábbi esők jönnek, és a késői eső meghaladta idejét. Azután felesen átlapolt, és együtt van, a korábbi és a késői eső együtt, a Szent Szellem megnyilvánul az erő és a Jézus Krisztus feltámadása által. Ime, egybe jön, a korábbi. . . Isten kegyelme! Ő azt mondta, “Amint volt a Noé napjaiban.” Az Ő kegyelme hosszútűrő volt. Itt van az ma, hosszútűrő, átlapol. Hoz egy felhőt a régi napokból és egy felhőt ebből a napból, egybe. A korábbi eső fut be először, az első eső ami nekünk volt, most itt jön a késői eső érkezik, a korábbi eső átjön a késői esőre, kelet és nyugat találkozik együtt. Mindkét eső együtt hullik, Isteni gyógyítás plusz az Isten Angyala kinyilatkoztatja a szívek titkait és mindent megtörténte tesz. Óh, úgy látszik Isten igaz szülött gyermekei látják azt. Ime, a Szellem kinyilatkoztatja, kinyilatkoztatás. Ez az amit Jézus mondott amelyre a Gyülekezet épülni fog.

⁹⁸ Nos, akkor valaki felállhatna és mondhatná, “Hát, biztos, mi ezek-és-ezek, mi Azon vagyunk felépülve.”

⁹⁹ Vegyük csak az Ő Igéjét egy kicsit tovább. Az utolsó megbízása az Ő Gyülekezetének, Ő azt mondta, “Menjétek el az egész világra és prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek.” Az egész világra. Meddig tart ez? Amíg eléri

az egész világot. Hánynak? Minden teremtménynek. “Aki hisz és megkeresztelkedik,” nem a gyülekezet, “ő” egy személyes névmás. “Ő aki hisz,” az egyén.

¹⁰⁰ Amint Dávid DuPlessis mondott az unokáról, nincsen egy unoka sem az Isten Királyságában, gyermekek vannak! A te apád Pünkösdi volt és te egyszerűen jössz ide ebbe a gyülekezetbe mert ő jön ide a—az Eleventh és Gardfield utcára, megkapta a Szent Szellemet, egyszerűen behozott téged mint egy unokát, akkor te téves vagy! Istennek ki kell nyilatkoztatni Önmagát teneked.

¹⁰¹ És senki sem hívhatja Jézust Krisztusnak észbeli felfogás által. Senki sem hívhatja Jézust Krisztusnak azért mert ő sajnálkozik az ő bűnei miatt és jön megbánni. Senki sem hívhatja Jézust Krisztusnak, csak az által a... az a Szent Szellem kinyilatkoztatása amely megismerteti őneki ezt. “Ezen a sziklán építem fel az Én Gyülekezetemet, és a pokol kapui soha nem fognak diadalmaskodni Azon.” Ott van a kinyilatkoztatás. Ott van az, amelyre Ő felépíti az Ő Gyülekezetét.

¹⁰² Ki tette azt, Péter? Nem, nem, nem. Ki tette azt? Krisztus azt mondta, “Az Istennek kinyilatkoztatása, a Szent Szellem fogja hozni azt tinektek. Még egy kis idő és el foglak hagyni titeket, de fogok imádkozni az Atyához és Ő elküldi nektek a Vigasztalót, Aki eszetekbe juttatja ezeket a dolgokat.” Helyes az? Ez az amit Ő tesz ezen a reggelen. És mit fog? “Megmutatja a dolgokat amelyek bekövetkeznek.” A Szent Szellem a Gyülekezetben az utolsó napokban.

Most te azt mondod, “Testvér, hallelujah, ez az én gyülekezetem.”

¹⁰³ Várj egy percet! Jézus azt mondta, “Úgy ismeri meg minden ember, hogy ti az Én tanítványaim vagytok,” a Szent János 13:35-ben, “Úgy ismeri meg minden ember, hogy ti az én tanítványaim vagytok, mikor szeretitek egymást.” A Szellem-kijelentett Igazsága az eljövendő Isten Királyságáról, átnézve a véghez látja miről kiáltoztak a próféták, látja hogy miről beszélt Jézus, és itt ugyanaz a Szent Szellem tibenetek visszakialt, “Ez így van! Ez így van!” Mi ez? Ez a szellemi kinyilatkoztatott Igazság. Szeretem az én testvéreimet tekintet nélkül, hogy hová járnak ők gyülekezetbe, ha ők korábbiak vagy későbbiek, vagy egyáltalán nem esősök, addig ameddig ők a Krisztus Testében vannak, és cselekedni próbálnak. Nem valami bizonyos szándékért, hogy—hogy magatokat megnyilvánítsátok a földön, hanem a szándék az Isten Királyságáért és az Ő Jövetelének dicsőségéért, kinyilatkoztatni és megismertetni az Ő hamaros Megjelenését.

¹⁰⁴ Most, zárásban, mi erről akarunk gondolkozni. “Ezen a sziklán építem fel az Én Gyülekezetemet,” helyes. És azután megtudjuk, túl a János 14:7-ben, Ő ezt mondta, “A munkákat

melyeket Én cselekszem, ti is cselekedni fogjátok. A munkákat amelyeket Én cselekszem.” Milyen fajta munkákat cselekedett Ő, hogy megismertesse Önmagát? Emlékeztek Péterre, nem? Miről beszéltünk mi, Fülöpről, és az asszonyról a kútnál. Jövendölt hogy ne menjenek a Pogányokhoz, hanem az lesz az utolsó napokban, ahogy Ő mondta, “Amint volt a Sodoma napjaiban, úgy lesz az ember Fiának jövételekor.” Ott van egy kijelentés megírva rejtélyekben így, azok számára akik kint vannak a világban, a világ számára amely nem tud semmit Arról. De ti drága testvérek, ti drága testvérnők, ti nem vagytok a sötétség gyermekei, ti nem vagytok az éjszaka gyermekei, hanem ti a Fény gyermekei vagytok, a Fényben járva úgy amint Ő a Fényben van, akkor nekünk testvérközösségünk van egymással, mialatt Jézus Krisztus Vére, Isten Fia, lemossa a mi összes bűneinket mindannyiunkról. Ime ott van, az Úr szolgálai.

¹⁰⁵ Jézus... Amint idéztem itt az én Irásomat, megjegyeztem Márk 16-ot, igen, Márk 16, Ő azt mondta, “Menjete az egész világra.” Itt van az a fajta Gyülekezet amit Ő alapított. Az utolsó megbízás a Gyülekezet számára, “Menjtek az egész világra, prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik meg lesz mentve. Aki nem hisz elkárhozik.” Most nézzetek ide, nézzetek ehhez a szellemi megkülönböztetéshez... “Aki hisz és megkeresztelkedik.” Ő soha nem mondta meg pontosan, hogy melyik módon, de mi akarunk arról vitatkozni, látjátok, egy más dolog. Látjátok, “Aki hisz és megkeresztelkedik meg lesz mentve.” Akárhogyan akar megkeresztelkedni ő, az tőle függ. Ha az ő tettei az Isten Királyságáért vannak, gyerünk testvér. Mi menetelünk tovább ugyanazzal a Szellemmel. Ha én téves vagyok, akkor ti azt mondani fogjátok, az ki fog jönni oly módon. És ha ti vagytok tévesek, az oly módon lesz. De a mi szíveink és motívumaink és célpontjaink az Isten Királyságáért vannak túl. Ott vagyunk mi, a Kálváriára mutatunk.

¹⁰⁶ Én és az én gondolataim, hát, nekem... Nekem nincs egy testvérem sem aki annyira szeretné a cseresznyetortát mint én, de azért mi testvérek vagyunk. Látjátok? Közülük egyik sem szeret annyira vadászni és halászni mint én, de azért mi testvérek vagyunk. Látjátok, hogy mit akarok mondani? Nekem vannak saját eszméim, de az nem teszi őt azzá, hogy ő ne legyen az én testvérem, az ő atyja az én atyám, az ő családjá az én családom. Ime.

¹⁰⁷ A pátriárkák mindegyikük különbözött egymástól, de egy atya volt és nekik egy dologért kellett volna, hogy munkálkodjanak, és ők elvetették a legfontosabbat közülük mert ő szellemi volt. Nem látjátok Azt, testvéreim? Nem látjátok, hogy miről beszélek én?

¹⁰⁸ Most figyeljetelek és mi...befejezésül, "Menjetelek az egész világra, prédikáljátok az Evangéliumot minden teremtménynek. Aki hisz és megkeresztelkedik meglesz mentve. Aki..."[Üres rész a szalagon—Szerk.] "És ezek a jelek fogják követni azokat akik hisznek; az Én Nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken fognak beszélni." Mi ez? Szellemi kinyilatkoztatás. Látjátok? "Új nyelveken fognak beszélni. Ha kígyókat szednek fel vagy halálos dolgokat isznak, az nem fog ártani nekik. Ha kezeiket betegre teszik, azok meggyógyulnak." Ez volt ami az Új Gyülekezet volt. Ez az a Gyülekezet fajta amelyet Jézus Krisztus, ez a nagy Egy akiről mind a próféták kiáltottak, hoz létre. Megtaláljuk az Ő Szellemét átjönni ide és megjövendőli, hogy az Ő Szelleme az embereken vissza fog jönni és pontosan azokat a dolgokat fogja tenni amelyeket Ő tett.

¹⁰⁹ Zárhatok ezt mondva. Nekem van még itt több mint egy tucat Irás, de nekünk nincs időnk. Látjátok? De hallgassatok erre. Zárhatok ezt mondva. Minden igaz újjászületett Úrnak a prófétája, prédikátor, vasárnap iskolai tanító, látó, apostol, misszionárius, bármi lehet ő, az ő egész szíve meg van állapítva, és ő nagyon fel van töltve és kenve az Isten Szellemével, nagyon felkent. Bármi is az ő hivatása, akármi lehet az, prédikálni, vagy tanítani, vagy evangélizálni, vagy látomásokat látni, bármi is az, ő azt az Isten Királyságáért fogja tenni. És az Isten Szelleme fog egyenesen az emberen keresztül beszélni és megnyilvánul, hogy az az Isten Királysága.

¹¹⁰ Akkor mi...Én mint egy Baptista, látalak titeket Pünkösdieket, ti az én testvéreim vagytok. Ti nem tartoztok a Baptista gyülekezethez, én tartoztam. Az az egyetlen gyülekezet amelyhez én valaha tartoztam, a Baptista Gyülekezet volt. De az nem állt az én útamban, látom hogy az Isten Szelleme veletek van. Látom, hogy mit próbáltok tenni. Hát, ha én, egy Baptista, érezhetek olymódon, biztosan hogy az Összejöveitek, az Isten Gyülekezete, az Egyesült Pünkösdiek, a Függetlenek, és mi mindannyiunknak testvéreknek kellene látnunk, hogy mi egy célért próbálunk munkálkodni. Legyen meg nekünk a szellem megkülönböztetés.

¹¹¹ Most hallgassátok. Zárva, én ezt az utolsó megjegyzést teszem. Sokan közületek betegek és gyengék, és sokan alszanak, szellemi halottak, mert nekik nincs meg a Krisztus Testének a megkülönböztetése. Ez a beteg test amely nekünk van! Isten segítsen nekünk, hogy legyen szellemi megkülönböztetésünk arról az Isten Királyságának a kinyilatkoztatásáról és az Isten szeretetéről a mi szíveinkben, csordultig öntve a Szent Szellem által, próbálni messze kitárni karjainkat, ezt mondva, "Mi testvérek vagyunk." Látjátok, hogy mit akarok mondani? És minden kicsi ajándék ami nektek

van, ne használjátok azt próbálva valami nagy dolgot tenni magunkért, tegyük azt az Isten Királyságaért, munkálkodva mindenkivel, próbálva felemelni Jézus Krisztusnak az ügyét, mert az Ő Jövedele közel. Hiszitek ezt?

¹¹² Én sajnálom, hogy túl sokáig tartottalak titeket. Dávid Testvér itt lesz holnap, hogy tanítsa nektek a Szentírást, de éppen most hajtsuk meg a fejeinket csak egy pillanatra. [Egy testvér más nyelven beszél. Egy testvérnő adja az értelmezést—Szerk.]

Előre, Keresztény katonák!
Menetelve mint a harcba,
Jézus keresztyét hordozva
Előre haladva;
Mi nem vagyunk szétosztva,
Mindnyájan egy testben vagyunk;
Egyek reményben és tanításban,
Egyek a szeretetben.

Előre, Keresztény katonák!
(Hiszitek hogy azok vagytok? emeljétek fel a
kezeteket)

Menetelve mint a harcba, (mivel)
A . . . (a mi célpontunk) Jézus
Előre haladva.

Isten áldjon meg titeket. A ti pásztorotok.

A Szellem Megkülönböztetése, Vol. 7 No. 2
(*Discernment Of Spirit, Vol. 9 No. 3*)

Ez az Üzenet William Marrion Branham Testvértől, eredetileg kézbesített Angolban 1960.Március 8-án, Kedd este, a First Assembly Of God-ben, Phoenix, Arizona, U.S.A.-ban, le lett véve magnószalagról, és másolva eredetileg Angolban. Ez a Magyar fordítás kiadva volt 2000-ben:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Copyright notice

All rights reserved. This book may be printed on a home printer for personal use or to be given out, free of charge, as a tool to spread the Gospel of Jesus Christ. This book cannot be sold, reproduced on a large scale, posted on a website, stored in a retrieval system, translated into other languages, or used for soliciting funds without the express written permission of Voice Of God Recordings®.

For more information or for other available material, please contact:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org